

Ministarstvo za ignorisanje

slobodan bubnjević

Da li je Srbija zaista posvećena „ignorisanju održivog razvoja u obrazovanju i učenju“?

Da li je Srbija, po rečima ministra obrazovanja Žarka Obradovića, zaista posvećena „ignorisanju održivog razvoja u obrazovanju i učenju“? I da li je moguće da na tom planu čak „intenzivira napore“? Ni šest meseci nakon ovog neugodnog lapsusa ministra Obradovića na jednoj konferenciji UNESCO, ministarstvo ništa nije preduzelo da se reč „ignorirati“ ispravi u zvaničnoj pisanoj izjavi na engleskom jeziku koja je posle govora predata organizatorima. Budući da je ta ministarska izjava o ignorisanju još uvek bez ikakvih popravki dostupna na sajtu ove organizacije, pojedini domaći stručnjaci za obrazovanje sumnjaju kako tu uopšte nije bila reč o lapsusu, već da Srbija svesno poručuje ostalim članovima UN i UNESCO da je ovaj oblik ignorisanja deo državne politike. Moglo bi se reći da je ignorisanje kao pojava važan deo srpske svakodnevice, od ponašanja pojedinih obesnih građana, preko arogantnih komunalnih službi, do samozaljubljenih delova državnog vrha, no, pitanje je da li Srbija zaista želi da sebe prikaže kao članicu UNESCO koja sistemski ignoriše održivi razvoj obrazovanja, ili je samo reč o ignorisanju sopstvenih grešaka i sveopšteg javašluka državne uprave.

Naime, ministar Žarko Obradović je u periodu od 31. marta do 2. aprila gostovao u Bonu, u Nemačkoj, na Svetskoj konferenciji o obrazovanju za održivi razvoj „Moving in the Second Half of the UN decade“, gde se odlučio da za razliku od većine drugih zemalja koje su došle samo da razmotre razna praktična pitanja na ovu temu, on bude i jedan od šest ministara koji su se na viskom nivou obratili učesnicima skupa, uz Bangladeš, Kamerun, Egipat, Iran i Mali. „U skladu sa deklaracijom Generalne skupštine Ujedinjenih nacija kojom je period 2005-2014. proglašen UN decenijom obrazovanja za održivi razvoj“, rekao je ministar pred učesnicima konferencije i nastavio: „Ministarstvo obrazovanja Republike Srbije biće posvećeno intenziviranju napora da se ignorišu principi, vrednosti i prakse održivog razvoja u obrazovanju i učenju“. Treba zaista biti maliciozan pa poverovati da tada ministar nije pogrešio u prevodu, ali je nevolja što je greška došla baš na neugodnom mestu koje je, da stvar bude najsugestivnija moguća, ministarstvo ostavilo tako kako jeste, pa se i dalje može naći na internet stranici konferencije UNESCO-a. (<http://www.esd-world-conference-2009.org/en/high-level-segment.html>)

Sa druge strane, mora se priznati, ministru Obradoviću posao zvani ignorisanje prilično dobro ide. Tako ga svakog dana vidimo kako se sistematski oglašuje o proteste studenata zbog previsokih školarina i uz to, uprkos kojekakvim obećanjima i dalje ne isplaćuje nikakva sredstva Istraživačkoj stanici Petnica, uporedo ignorišući i prosvetne radnike i čak osnovnih i srednjih škola, dok takozvanu racionalizaciju škola sprovodi odvajanjem dece od najomiljenijih učiteljica kao u nedavnom skandalu sa OŠ „Đuro Daničić“ u Beogradu, dok po školama caruju nasilje i narkomanija, koje ministar, šta drugo – i dalje ignoriše.